

H. Wouda, Vacantiewoning te Ede (1932)

Dit nadrukkelijke en beheerschte bespeurt men in het geheele werk van Wouda; en zelfs in de studies die hij in zijn jonge jaren te München maakte, meubelontwerpen en interieurschetsen, leeft reeds een tasten naar verhouding in massa en lijn, een streven naar vastheid. Die teekeningen zijn curieus. Het is alsof zij uit een geheel andere wereld komen; de wereld van vóór 1914 is zoo moeilijk met de onze te vergelijken. Als we denken aan Ruskin en Morris, Norman Shaw, Voysey, aan Van de Velde, Olbrich en Wagner en Saarinen, dan teekent zich een heel tijdvak van drang tot zuivering in bouw en sierkunst voor ons af, een tijdperk waarin het oude vorm-leven nog vrij krachtig doorscheurde. Ook in de geschiedenis van het geestelijk leven gaat alles geleidelijk en plotselinge versnellingen zijn niet zonder gewelddadigheid tot stand gekomen. In die teekeningen is het moeizame aanvangsstadium van de nieuwe monumentale idee vastgelegd: historische gestemdheid, doch reeds richting^o zoekende naar een meer algemeene kunst die gevoed wordt uit andere sociale verhoudingen.